

OKRUGLI STOL – SUPERVIZIJA U SUSTAVU SOCIJALNE SKRBI NA 2. HRVATSKOJ KONFERENCIJI O SUPERVIZIJI Opatija, 23.- 25. 10. 2008.

Rasprava je vođena temeljem dosadašnjih iskustava u centrima za socijalnu skrb i drugim ustanovama socijalne skrbi s pozicija ravnatelja/menedžera, stručnjaka/pomagača i klijenta/korisnika. Iako su iskustva različita u pojedinim lokalnim sredinama, istaknut je jedinstven stav kako supervizija ima nedvojbene pozitivne učinke u praksi socijalne skrbi. Sudionici rasprave ističu sljedeće zaključke:

1. Opće je suglasje da je supervizija psihosocijalnog rada prioritarna potreba u socijalnoj skrbi i jedan od neophodnih uvjeta za stjecanje i unaprjeđivanje profesionalnih kompetencija.
2. Naglašeno je da se uvođenjem (institucionalizacijom) supervizije kao trajne prakse ne mogu riješiti brojni problemi socijalne skrbi – izostajanje sustavne i kontinuirane izobrazbe, nedostatak standarda usluga socijalne skrbi, neprimjereni i zastarjeli normativi (za rad centara za socijalnu skrb i drugih ustanova socijalne skrbi), potreba zapošljavanja novih stručnjaka, i dr.
3. Kako su pretpostavke za institucionalizaciju supervizije u sustavu socijalne skrbi ispunjene, supervizija treba postati pravo i mogućnost svakog stručnjaka u socijalnoj skrbi i sukladno tome biti pravno regulirana u temeljnom zakonu (Zakonu o socijalnoj skrbi).

4. Do konsolidiranja supervizije koju treba žurno provesti, ukazano je na moguće planiranje sredstava na poziciji stručnog usavršavanja u centrima za socijalnu skrb i drugim ustanovama. Istodobno se predlaže Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi da cirkularnim pismom obavijesti ravnatelje o mogućnosti da sredstva za superviziju budu osigurana u okviru onih za edukacije i intelektualne usluge, te da u slučaju potrebe žurno izdaju suglasnost za provođenje supervizije u određenim centrima za socijalnu skrb i ustanovama socijalne skrbi.
5. Javnost u Hrvatskoj mobilizirana je porastom nasilja među mladima na ulicama, utakmicama, konzumiranjem alkohola i psihoaktivnih tvari te drugim oblicima rizičnog ponašanja (za sebe i okolinu). Eksplicitna je obveza socijalne skrbi da realizira zadaće iz Nacionalnog plana aktivnosti za dobrobit, prava i interes djece za razdoblje od 2006. do 2012. i primjereno tome, ne čekajući pravno reguliranje, odmah osigura superviziju u centrima za socijalnu skrb, odgojnim ustanovama i dječjim domovima koji su osnovni nositelji zadaća u suzbijanju rizičnih ponašanja djece i mladeži.
6. Za ravnatelje/menadžere u sustavu socijalne skrbi potrebno je izraditi plan i provoditi sustavnu i kontinuiranu izobrazbu te osigurati primjerenu i kontinuiranu superviziju. Zaključke valja poslati svim pokroviteljima navedenim u programu, matičnim fakultetima - Studijskom centru socijalnog rada Pravnog fakulteta u Zagrebu, Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu, Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu, HPK-u, suradnim udrugama i obiteljskim centrima.

Priredila: Olga Petak